

Kar so dosegli danes, bodo jutri presegli . . .

Kar težko je verjeti, da je danes še kje takšen košček naseljenega sveta, kjer človek lahko uživa blagodejno zelenilo narave in mu pogleda ne skali sodobna sivobetonska arhitekturna kulisarija in kjer si lahko še napolni pljuča z neokuženim zrakom. Takšen svet se nam odkrije, takorekoč skoraj na pragu Ljubljane, če s Celovške ceste pri Šentvidu zavijemo desno prek Save skozi Tacen in nadaljujemo potovanje po ozki, vendar asfaltirani cesti še dobrih petnajst minut vožnje z avtomobilom. Vasice so tod naokrog podobne posajenim grmičkom v parku. Razdeljene so v dve krajevni skupnosti in sicer Vodice in Bukovica-Šinkov turn.

● Pred leti je bil ves ta kraj združen v krajevnem odboru Vodice. Takrat so se prebivalci odločili, da bodo 13. junij praznovali kot svoj krajevni praznik. Ta dan so obdržale za praznik tudi po osamosvojitvi in razdelitvi v dve krajevni skupnosti. Pred petintridesetimi leti je v teh krajih, na ta dan, Gorenjski odred uspešno prebil sovražni obroč.

● Prav je, da krajevo skupnost Bukovico-Šinkov turn predstavimo v današnjem utripu življenja. S približno 15 km² površine in 1.100 prebivalci sodi med manjše krajevne skupnosti. Starejši ljudje se ukvarjajo s poljedelstvom in živinorejo, večina mlajših pa je zaposlena, vendar ko pridejo domov, pomagajo pri kmečkem delu. Za njihov kraj je značilna miniaturnost, od krajevnega urada, trgovine, dvorazredne osnovne šole, gostilnice, do dvoranice za dvesto ljudi. Ta značilnost ima vseeno prednost, da se med seboj zelo dobro poznajo. Kadar se odločajo za akcijo, ne potrebujejo dolgih sestankov, ker se že v zasebnih stikih večino dogovore. Prvič so se dogovorili za samoprispevek že pred dobrimi petnajstimi leti in zgradili vodovod. Potem so sledile druge odločitve za asfaltiranje cest v Utiku, Bukovici in od Utika do Polja, za kar so prispevali 50 odstotkov sredstev. Nadalje so uredili javno razsvetljavo in zgradili pretežno s prostovoljnimi delom in nekaj finančne pomoči dva gasilska doma, ki sta vredna 3 milijone dinarjev.

● Bolj kot še neasfaltirane ceste v Šinkovem turnu, Selu, Kosezah in Vesci, jih tare to, da nimajo kanalizacije, zaradi česar je bila zavrtja skoraj vsa stanovanjska gradnja.

Sedaj pričakujejo, da bo izvršni svet občine dal soglasje k prehodni urbanistični rešitvi in bo tako prizgana zelena luč za gradnjo 30 stanovanjskih hiš na zazidalnem otoku 214/2 v Utiku.

● Čeprav nimajo velikih načrtov za gradnjo objektov družbenega standarda, so tisti, katere imajo, za njihove razmere vendarle zelo pomembni. Iz naslednjega splošnega samoprispevka za šolstvo in otroško varstvo v občini računajo na gradnjo 4-razredne šole, da bi se njihovim otrokom ne bi bilo treba voziti v Vodice, pridobili pa bi radi še vrtec.

● Ustavimo se nazaj grede še v Vodice. Stare ljudske modrosti so nezmotljive. Ena od njih pravi, da je za končno sodbo odločilen že prvi vtis. Torej: prijeten kraj — prijazni ljudje. Mimo te sodbe, naj brez laskanja dodamo še to, da so tudi aktivni kot malokje. Nikoli ne mirujejo. Kar so dosegli danes, hočejo jutri preseči, kot da bi se ravnali po Napoleonovem izreku, »ni dober tisti vojak, ki ne razmišlja, kako bi postal jutri general«. Pred seboj imajo vizijo jutrišnjih Vodice, ki naj bi postale nov razvojni center v tem delu občine Šiška. Pogoje imajo, volje in vztrajnosti pa jim tudi ne manjka. Odprta lega kraja z lepo okolico, kjer se steka pet regionalnih cest, kar spodbuja takšne ambicije. Nedvomno bo imel turizem prednost. Za začetek predvidevajo izgradnjo športno-rekreativnega centra na površini 3 ha, za kar imajo urejeno že vso urbanistično dokumentacijo, manjka jim le še sredstev, da bi se lotili del.

● Turistično društvo, ki šteje 120 članov in letos praznuje 10-letnico obstoja, je eno najbolj aktivnih in vsako leto priredi kakšno množično turistično prireditev. Tako so v letu 1976 priredili veliko cvetlično razstavo, leta 1977 »kmečko ohcet«, ki se je je udeležilo prek 4.000 obiskovalcev in 1978. leta parado narodnih noš. Takšne prireditve krajani podpirajo z velikim veseljem, na njih žele prikazati čim več izvirnih običajev in pristne folklorne. Menda ima malokatero drugo turistično društvo toliko posluha za dajanje finančne pomoči drugim organizacijam in društvom, kot ga ima njihovo. Vsako leto namenijo del sredstev za dedka Mraza, dan žena,

PA BREZ ZAMERE . . .

Vodičani nimajo dlake na jeziku, naj gre za lastne ali tuje slabosti. Tako niso zadovoljni z organiziranostjo in uspehi mladine, občani pa pogrešajo tudi večjo politično prisotnost in aktivnost organizacije zveze komunistov. Z rahlo dozo prizadetosti so potožili, da se počutijo marsikdaj odrinjeni ali pozabljeni, ker so na podeželju. Tako so bili pozabljeni pri vračilu obiska pobratenim Kavadarcem, katerim so oni prej nudili gostoljubje v imenu občine, isto se je zgodilo pri otvoritvi magistralnega plinovoda in razdelilne postaje. Pri začetku izvajanja del so morali prevzeti vso organizacijo namestitve delavcev, skladiščnih in parkirnih prostorov za mehanizacijo, ob koncu pa se ni nihče spomnil niti na to, da bi jih povabil na otvoritev. Njihovo krajevo skupnost večkrat predstavljajo kot primer aktivnosti, kar jim pomeni priznanje. Zato menijo, da si zaslužijo vsaj takšnih drobnih pozornosti. Pa brez zamere, so dejali . . .

šoli v naravi, taborniški organizaciji ali katere druge aktivnosti.

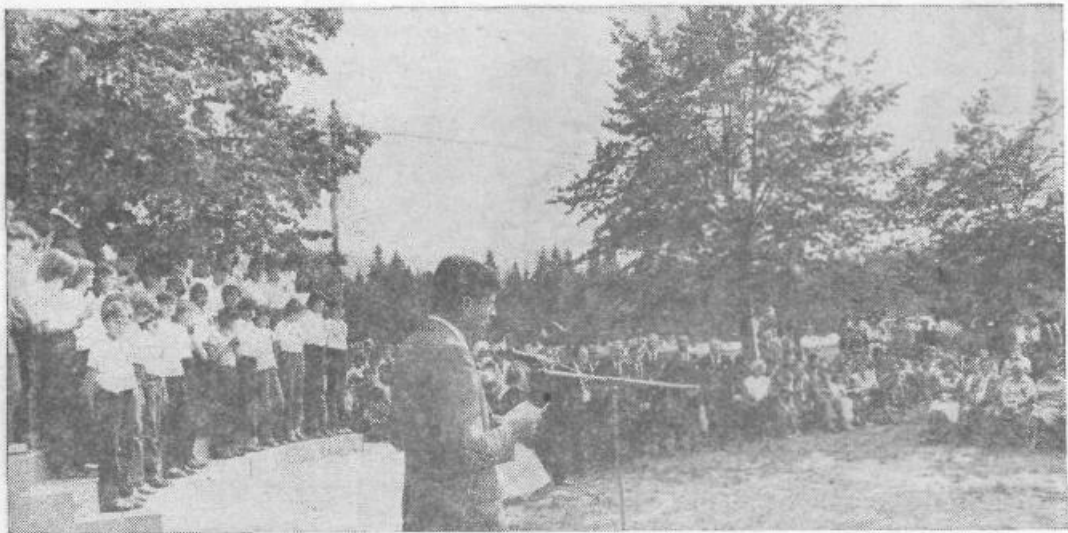
● Vodice bi potrebovale dobro gostilno, kjer bi gostje poleg pijače lahko dobili tudi hrano. Marsikateri tranzitni turist, ki je namenjen na Krivavec in Brnik ali ki se vrača, bi zavil vanjo, tako kot se ustavi v tamkajšnji trgovini, ki je prav zaradi tega postala že premajhna. Morda bi bilo prav, če bi tudi pošta uvedla deljen delovni čas, ne zaradi turistov, ampak potrebo krajanov.

● V desetih vaseh krajeve skupnosti, ki se razprostira na 18 km², živi 2.265 prebivalcev, od katerih jih je 60 odstotkov zaposlenih in si ustvarjajo dodatni vir dohodka iz kmetijstva; pravega kmečkega prebivalstva, ki živi izključno od kmetijstva, pa je komaj dobrih 5 odstotkov. V družbenopolitično življenje je vključenih 151 krajanov, od tega šteje skupščina krajeve skupnosti 71 delegatov, ki ji predseduje Stanko Hvale.

● V krajevni skupnosti deluje še vrsta raznih organizacij in društev, ki prek svojih članov dopolnjujejo družbenopolitične življenje. Na njenem področju delujejo tri mladinske osnovne organizacije, tri ZZB, OO ZKS, ZRVS, štiri gasilska društva, organizacija RK, lovska družina, taborniška organizacija, rekreacijsko športno društvo in prosvetno društvo, ki trenutno iz tehničnih vzrokov še ni registrirano, v okviru tega pa imajo pevski zbor »Jakob Aljaž« in »Godbeno društvo«.

● Razvežano je tudi kulturno življenje, predvsem na glasbenem področju. Poleg pevskega zbora »Jakob Aljaž« in »Godbenega društva« je osnovna šola tudi pri razvijanju pevske kulture najbolj prizadevna spodbujevalka.

● Sploh imajo prosvetni delavci v Vodice velik posluš za kulturno življenje kraja in glasbeno vzgojo otrok. Tako so ustanovili glasbeni razred, ki sedaj živi tako rekoč »ilegalno«, brez družbene pomoči in subvencij, samo ob entuzijazmu profesorjev in krajanov. Zato bi radi pridobili legalni status kot oddelke Glasbene šole »Franc Šturm« v Šentvidu. Uspešno nastopa na prireditvah tudi ritmična skupina Bogomir Cankar. Če upoštevamo še nastope malčkov iz oddelka VVZ »Mance Komanove«, tedaj moramo priznati, (Nadaljevanje na 12. strani)

● Organizacijo letošnjega praznovanja krajevnega praznika je prevzela za obe krajevne skupnosti KS Bukovica-Šinkov turn. V dneh od 2. do 17. junija se je zvrstila cela vrsta športnih in kulturnih prireditev. Osrednja je bila 9. junija z velikim zborovanjem, s poveljo ter odkritjem spomenika revoluciji in spominskih obeležij. Slavnostni govornik na zborovanju, Franc Hribar, sekretar občinske konference ZKS Ljubljana-Šiška, je zbranim spregovoril o pomenu takratnih dogodkov, o

prenašanju tradicij NOV na mlajše rodove in takratnih izkušenj v naš sistem splošnega ljudskega odpora.

● Številne športne prireditve in ponazoritev preboja Gorenjskega odreda so bile vključene tudi v program akcij »nič nas ne sme presenetiti«. Na sam praznik 13. junija sta imeli skupščini krajevnih skupnosti skupno slavnostno sejo, na kateri so zaslužnim krajanom izročili pismena priznanja. Množične in uspele prireditve so znova potrdile visoko politično zavest prebivalcev teh krajev.

Obljube ne »držijo« vode...

Krajevna skupnost Podutik je doslej slavila krajevni praznik na isti dan kot KS Dravljce. Po letošnji razdelitvi Dravelj na tri krajevne skupnosti, so se tudi v Podutiku odločili za svoj novi praznik. Določili so ga po dogodku iz NOB pred sedemindesetimi leti, ko so 10. julija partizani pri Podutiku pripravili italijanskemu okupatorju zaselo in se z njim spopadli. Spopad ni bil toliko pomemben v vojaškem kot v političnem pogledu. Dogodek je ljudem vlil novega poguma in spoznanja, da sovražnik ni neranjljiv tudi, lahko rečemo, na pragu svojega najmočnejšega oporišča. Spodbudil je ljudi, da so se začeli vključevati v osvobodilno gibanje in vstopati v partizane.

Od tistih dni do danes se je Podutik v marsičem spremenil, naj bo to po zunanjem videzu kot po številu in strukturi prebivalstva. Območje KS obsega 8 km², na katerem živi 1549 prebivalcev. Število je posebno naraslo v zadnjih desetih letih. Kot skoraj v vseh primestnih krajevnih skupnostih je tudi v podutiški večina aktivnega prebivalstva zaposlena. Pravih kmetov lahko naštejemo morda le 23. Ugodne avtobusne zveze mestnega prometa mu omogočajo, da živi tako rekoč z utripom mesta. Zaradi tega tudi ne čutijo nobenih potreb po svojih objektihi splošnega družbenega standarda kot so šola, ambulanta, kulturni dom ali podobno. Problem otroškega varstva čutijo toliko, kolikor ga občutijo v mestu in sploh povsod drugje.

Za »častilce boga Bakha« zadostujeta dva hrama in sicer v Podutiku in na Toškem čelu. Na račun slednjega bi imeli krajanji in gostje reči marsikaj kritičnega, toda ker je lastnik zasebnik, prepuščajo to njegovi samokritičnosti.

Veliko bolj slabe volje je ostala večina krajanov, ki ne zahaja v gostilne in je odvisna od vodovoda. Zaradi slabega pritiska iz pip voda komajda curi, pogosto pa se zgodi, da marsikatera hiša ostane brez nje. Vajenim slabe volje zavoljo tega, bo prihodnje leto poskrbelo še za en problem.

Na svojem področju imajo dve trgovini, ki jih oskrbuje z vsakdanjimi življenjskimi potrebščinami, toda naslednje leto bodo v Poduti-

ku ostali brez nje. Lastnik lokala je trgovskemu podjetju Mercator odpovedal najemno pogodbo. V kraju drugega lokala ni, investitorja za gradnjo novega pa tudi ne. Preostane jim, da postavijo stojnice, prodajo blaga pa prepuste branjevcem in krošnjarjem. Krajevna skupnost je sredstva za izgradnjo lokala vključila v svoj proračun, toda ker oni ne delijo sredstev, jim ne kaže drugega kot moledovanje. Nekoliko jim razganja slabo razpoloženje lepa obljava, da bo kmalu rešena sprememba in dopolnitev zazidalnega načrta za ŠS-12 v Podutiku, ki naj bi razrešila vprašanje kanalizacije, ki jo kraj zelo potrebuje. Ker so obljuje besede, ki jim ne gre vselej verjeti, se nočejo že prezagodaj močno veseliti. Z njimi imajo tudi kakšno slabo izkušnjo. Občinska komunalna skupnost jim je že 1974. leta obljubila poleg postavitve jamborskega transformatorja izgradnjo rezervoarja za pitno vodo na Toškem čelu. Druge obljuje še do danes ni izpolnila, v obljubah pa ni mogoče zbirati vode.

Preidimo od malce s šalo serviranih problemov k družbenopolitični organiziranosti kraja. Krajevno samoupravo so krajanji oblikovali z 29-člansko skupščino, svetom krajevne skupnosti, poravnalnimi in potrošniškimi svetom ter komunalno komisijo. Poleg teh teles sta formirani še temeljna delegacija in delegacija samoupravne interesne skupnosti. Prek vseh navedenih teles je v aktivno družbenopolitično življenje vključeno 144 krajanov, kar predstavlja skoraj 10 odstotkov vsega prebivalstva. Pogoji za uspešno samoupravo so ustvarjeni, odvisno je le od krajanov in delegatov v koliki meri jih bodo uporabili.

Poleg organizacije socialistične zveze imajo v krajevni skupnosti mladinsko organizacijo, organizacijo ZZB, organizacijo Rdečega križa, v kratkem pa se jim bo verjetno pridružila še zveza rezervnih vojaških starešin. Zelo aktivna je organizacija RK, ki jo vodi predsednik Vinko Vaishhajzen (ki je tudi tajnik KS) in šteje 410 članov. Vidne uspehe je dosegla na področju krvodajalstva, za kar je dobila dve plaketi in priznanje. Med rednimi krvodajalci so nekateri oddali kri tudi že po 38-krat. Posebne pozor-

bolj aktivni, če bi se lahko zbirali v svojem prostoru, ki jim ga je dala na razpolago KS. Pravimo, če bi se lahko zbirali. Zbiranje jim preprečujejo sosede, češ da kalijo mir. Bržda je posredi več kljubovanja kot upravičenih razlogov, sicer se pa lahko s pametnim pogovorom doseže marsikateri sporazum.

V kraju delujeta še lovsko in gasilsko društvo. Slednje je zelo delavno. Nov dom družbenih organizacij, ki je bil zgrajen v prizidku gasilskega doma in ga bodo izročili namenu 14. julija, je sad njihovega dela. Krajevna skupnost je v ta namen dala društvu finančna sredstva, člani društva pa so ta prispevek še oplemenitili s svojim delom. Krajanji so na ta način pridobili lepo sejno sobo, dve pisarni in večnamenski prostor, ki ga je mogoče uporabiti tudi za dvorano, kjer se bodo lahko zbirali v večjem številu.

Za drugo največjo pridobitev v preteklem letu štejejo v Podutiku, asfaltiranje ceste v naselju Dolnice-Glince v dolžini nekaj več kot 1 kilometer. Sredstva zanj so zbrali iz samopripevka. Ni veliko, vendar je dovolj za kažipot, kako se bodo uspešno lotili morda še kakšnega drugega problema.

Letošnje praznovanje krajevnega praznika so posvetili 87-letnici rojstva tovariša Tita, 60-letnici ustanovitve KPJ in SKOJ in 70-letnici obstoja Gasilskega društva Podutik-Glince. V času od 1. do 14. julija se bo izvršilo nekaj prireditvev. 6. julija se bo pričel V. partizanski pohod v Polhograjske Dolomite, ki se ga bo udeležila tudi mladinska pohodna enota in se končal 7. julija zvečer ob tabornem ognju in tovariškem večerom na Toškem čelu. Med pohodom bodo obiskali vsa partizanska obeležja in izvedli obrambne vaje. Na dan krajevnega praznika 10. julija se bo sestala skupščina krajevne skupnosti na slavnostni seji in tako dala slavnostni pečat prazniku. Praznovanje bodo sklenili 14. julija. Najprej bo krenila skozi Podutik povorka, v kateri bodo poleg krajanov sodelovale še enote civilne zaštite in gasilskega društva. Po zaključeni povorki se bodo zbrali na zborovanju pred gasilskim domom in novim domom družbenih organizacij. Ob tej priložno-

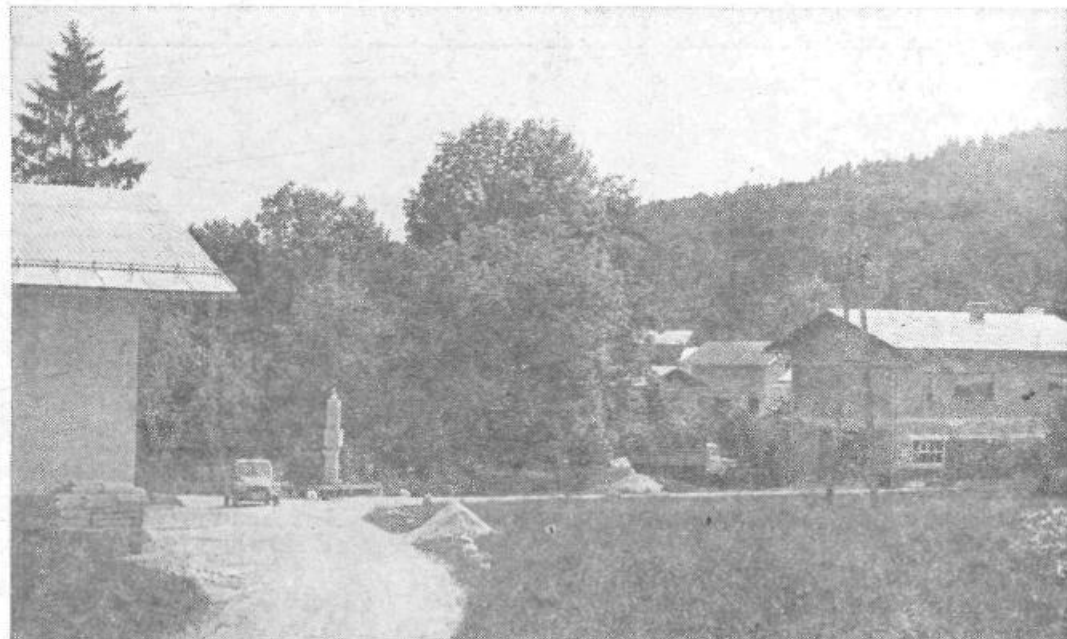
(Nadaljevanje z 12. strani)

da ima pevsko in glasbena dejavnost v Vodicih močne korenine. V osnovni šoli je tudi fotokino klub »Krvavec«, ki je dosegel izredne rezultate in posnel več filmov.

- S kulturnega področja je vredno omeniti, da je bila 1. julija otvoritev podružnične ljudske knjižnice iz Šiške, za kar je matična knjižnica vložila precejšnja sredstva. Za krajanje je to pomembna kulturna pridobitev.

- V Vodicih imajo dva kulturna domova, vendar v zelo slabem stanju. Potrebna bi bila temeljite prenove in nove opreme, za kar pa ni sredstev. Zaradi tega so prikrajšani za marsikakšno kvalitetnejšo kulturno prireditev gostujočih poklicnih ustanov. Zaenkrat bi se zadovoljili tudi samo z nabavo stolov in namestitvijo primernih svetlobnih teles. O tem bi se radi sporazumeli z občinsko kulturno skupnostjo. Pravijo, da bo nekega dne o kulturnih domovih na podeželju treba posebej spregovoriti, če ne želimo, da bodo zaradi slabega vzdrževanja propadali. Nekaj bo treba storiti tudi glede kina, da bi na projekcijskem platnu slike znova oživele. Nekdo bi moral poskrbeti, da objektivi in naprav za kulturo ob časa ne bo dokončno uničil...

Ivo Osolnik

nosti so deležni krajanji stari nad 70 let. Vsako leto jih povabijo na družabno srečanje, kjer jih obdare in pogoste.

Mladina je organizirana v osnovno organizacijo ZSM in ima formirano svojo pohodno enoto »Galič Stanislav« in se z njo udeležuje raznih pohodov. Verjetno bi bili mladi veliko

sti bodo na gasilski prapor pripeli darovalne trakove častnih članov in takoj za tem bo sledila slovesna otvoritev doma družbenih organizacij. Zaključek vsega slavlja bo izzvenel zvečer v Dolnicah z družabno prireditvijo v veselem razpoloženju.

Ivo Osolnik